

А Покаяние:

v Отлагане на покаянието.

— В дома на Лазар Исус говореше за важни въпроси, жизненоважни за спасението. Но Марта не го слушаше. Нямахме време. Имаше толкова много неща за вършене! (Лк. 10:40-41).

— Това се случва и с нас. Когато сме съгрешили и Светият Дух ни призовава към покаяние, Сатана ни изпълва с дейности, тревоги или всякакви други разсейващи неща, които ни пречат да размислим върху греховното си състояние и да потърсим прошка.

— Но Бог не се отказва. Той продължава да ни призовава (Ез. 33:11). Той сравнява греховете ни с мръсни дрехи. (Ис. 64:6). Той предлага размяна: нашите мръсни дрехи за Неговите чисти дрехи (Зах. 3:4), дрехи, измити в кръвта на Исус (Откр. 7:14).

v Истинско покаяние.

— Какво е покаяние? Каква е разликата между истинско покаяние и притворно покаяние? (2 Кор. 7:10)

— Когато един грях води до незабавни и нежелани последствия, възниква съжаление. Това е срам, защото това, което сме направили, не се е получило добре. Ако не беше имало негативни последствия, нямаше да изпитваме тъга за действията си. Това НЕ е истинско покаяние (каквото беше случаят с Юда).

— Когато самият факт, че сме съгрешили, е това, което ни причинява тъга и дълбоко желание да бъдем простени (независимо дали е имало негативни последствия или не), ние сме изправени пред истинско покаяние (както беше в случая с Петър).

— Когато съгрешим, Светият Дух „ни разкъсва на парчета“ и ни „наранява“ с дълбоко чувство на скръб. Ако отговорим с истинско покаяние, Бог ни изцелява, прощавайки греховете ни (Ос. 6:1 NIV).

v Призивът към покаяние.

— Йоан Кръстител и Исус започнаха своето служение с едно и също послание: „Покайте се“ (Мат. 3:1-2; 4:17).

— Защо покаянието е важно? Защото без него няма прощение на греховете (Деяния 2:38; 3:19). Как протича този процес?

(1) Поради Своята доброта Бог ни призовава към покаяние (Рим. 2:4)

(2) Ние отговаряме на Неговия призив

(а) С искрено съжаление за извършените грехове

(б) С искрено решение да се откажем от греха

(3) Бог прощава греховете ни благодарение на кръвта, която Исус проля на кръста (Колосяни 1:13-14)

— Имайте предвид, че покаянието и прощението винаги трябва да ни водят към преобразуване; към промяна в нагласата, която ни кара да спрем да грешим (Йоан 5:14).

Б Прощение:

v **Благодатта на прощението.**

— Няма нищо, което да принуждава Бог да ни прости. Няма нищо, което можем да направим, за да заслужим това прощение. Бог ни дава прощение по благодат; чрез Своята безкрайна любов. Той прощава, защото е „добър, готов да прощава и изобилен в милост“ (Псалом 86:5; виж Изход 34:6-7).

— Неговата любов Го подтикна да се предаде на кръста и да плати дълга на греха, който ние не можем да платим (Еф. 2:4-5).

— Когато донесем греховете си пред кръста, Исус ни освобождава от тежестта, която ни притиска. (Евр. 12:1-2).

v **Облеклата на прощението.**

— Църквата на Бога — и следователно всеки от нейните членове — е облечена в „фин лен, чист и блестящ“ и „без петно, нито бръчка, нито нещо подобно“ (Откр. 19:8; Еф. 5:27).

— Този фин лен е символ на „праведните дела на светиите“ (Откр. 19:8б). Но тази праведност не е тяхна собствена; тя им е дадена от Христос (Откр. 7:14).

— Когато Адам и Ева съгрешиха, те покриха голотата си със собствените си дела. Но те все пак се смятаха за голи пред Бога (Бит. 3:7-10). Дрехите, които Бог им предостави, бяха символ на „сватбената одежда“, която Христос ни дава: Неговата съвършена праведност, която изличава нашите грехове (Бит. 3:21; Пс. 51:7-10).

— Никой няма да отиде в Рая без тази одежда (Мат. 22:1-14).